

Zimanský vodník

alebo

„Každý zločin sa musí vyšetriť“

Gabriel „Hugi“ Tóth

Dobrodružstvo je zasadené do Severnej Tariie do oblasti Bielych vrchov. Určené je pre postavy na prvých úrovniach, ktoré nehrajú veľmi krvilačne a aspoň trochu rozmýšľajú.

Texty takto zvýraznené a písané kurzívou sú určené hráčom.

Jeseň vrcholí a vo všetkých dedinách v Tarii sa práve dokončujú prípravy na zimu. Výnimkou nie je ani malá dedinka Zimany ležiaca na Bielej ceste. Všetky zásoby sú uložené v komôrkach, zvieratá ustajnené v humnách a stodolách, dokonca aj drobné opravy na domoch, aby vydržali krutý mráz a sneh sú spravené. Vtedy však sa v dedine stane zločin, pre ktorý v tejto dobe nie je ospravedlnenie.

Je ráno a postavy nie sú na ceste ešte ani hodinu, keď prídu do dediny Zimany. Môžeš im prečítať tento popis:

Príchod zimy sa blíži, rána sú už poriadne studené. Iné nie je ani dnešné, ranná námraza pokryla okolité lúky a mráz štípe až do kosti. Poriadny ľudia v takejto kose ležia niekde v teple za pecou vo svojom pelechu, ale vy nie, musíte predsa zarobiť posledné chýbajúce zlatky na zimu. Zimnú atmosféru dofarbuje aj nasledujúca ceduľa, na ktorej je vyblednutý nápis „Zimany“.

Hneď za ňou je niekoľko chalúp tvoriacich malú dedinku. Je v nej ticho, možno ešte všetci spia. Ale asi všetci nie, lebo približne v strede dedinky sa na jednej chalúpkе otvoria dvere, z ktorých vykukne dospelý muž, ktorý vám posunkom ukazuje nech rýchlo stúpíte, aby nešla dnu zima.

Ten muž sa volá Filip a je tu v dedine starostom. Žije v tejto chalupe s príľahlou stodolou so svojou rodinou už celý život, preto má v dedine prirodzenú autoritu. Dôvod prečo zavola postavy je pre neho pomerne vážny a družinu s ním aj hneď zoznami:

„Dobre, že som vás zbadal, idete mi práve vhod. Akurát som rozmýšľal, čo budem ďalej robiť a v tom som vás uvidel ako prechádzate dedinou. Ach, prepáčte, zabudol som sa predstaviť. Volám sa Filip a som v dedine starostom. Ale pod' me k môjmu problému.

Viete, zima sa blíži a tak som si chcel svoje seno, ktoré sa sušilo na poli, uskladniť vo svojej stodole. Zberám sa tak včera na pole, reku, nech to už mám s krku a čo nevidím. Hromádky môjho vysušeného sena, niekto porozhadzoval po celom poli, kde vďaka mrazom a rannej rose navlhlo. Taká spúšť! Nevedel som si predstaviť, kto mohol spáchať taký odporný čin, až keď som prišiel domov, tak mi tuto moji dvaja synovia, Matko a Miško, povedali čo videli. Nože, pod'te a povedzte, čo ste povedali mne,“ dokončuje ukazujúc na svojich dvoch synov stojacich za pecou.

Obidvaja Matejovi synovia sú známi lapaji po celej dedine a vykonali už mnoho huncútstiev. Ináč to nebolo ani predvčerom, keď sa pri svojich hrách zatúlali až na otcove pole. Po chvíľke starší Matko vymyslel novú hru na zbojníkov, pri ktorej skákali do sena a ohadzovali sa ním.

Výsledkom bola spúšť, ktorú neskôr uvidel ich otec. Vtedy si s toho ešte nič nerobili, obavy dostali, až keď sa otec včera vrátil nazúrený domov. So strachu s potrestanie zvalili vinu na vodníka, ktorý sa nedávno pristáhoval do potoka Teplica za dedinou. Otec im uveril a na riešenie svojho problému zavola družinu.

Výpoveď detí môže znieť aj takto:

Z poza pece vyšli dvaja malý chlapci. Jeden, ten starší, môže mať tak 10 rokov, ten druhý ktorý vyzerá vystrašene má asi 7. Ako prvý sa ujíma reči starší.

„My o tom veľa nevieme, len keď sme sa boli predvčerom hrať, tak sme uvideli na poli nejakého zeleného vodníka ako tam rozhadzuje seno, že braček?“

„Áno veľkého a strašného vodníka,“ odpovedá rýchlo mladší, zjavne ešte viac vami vystrašený.

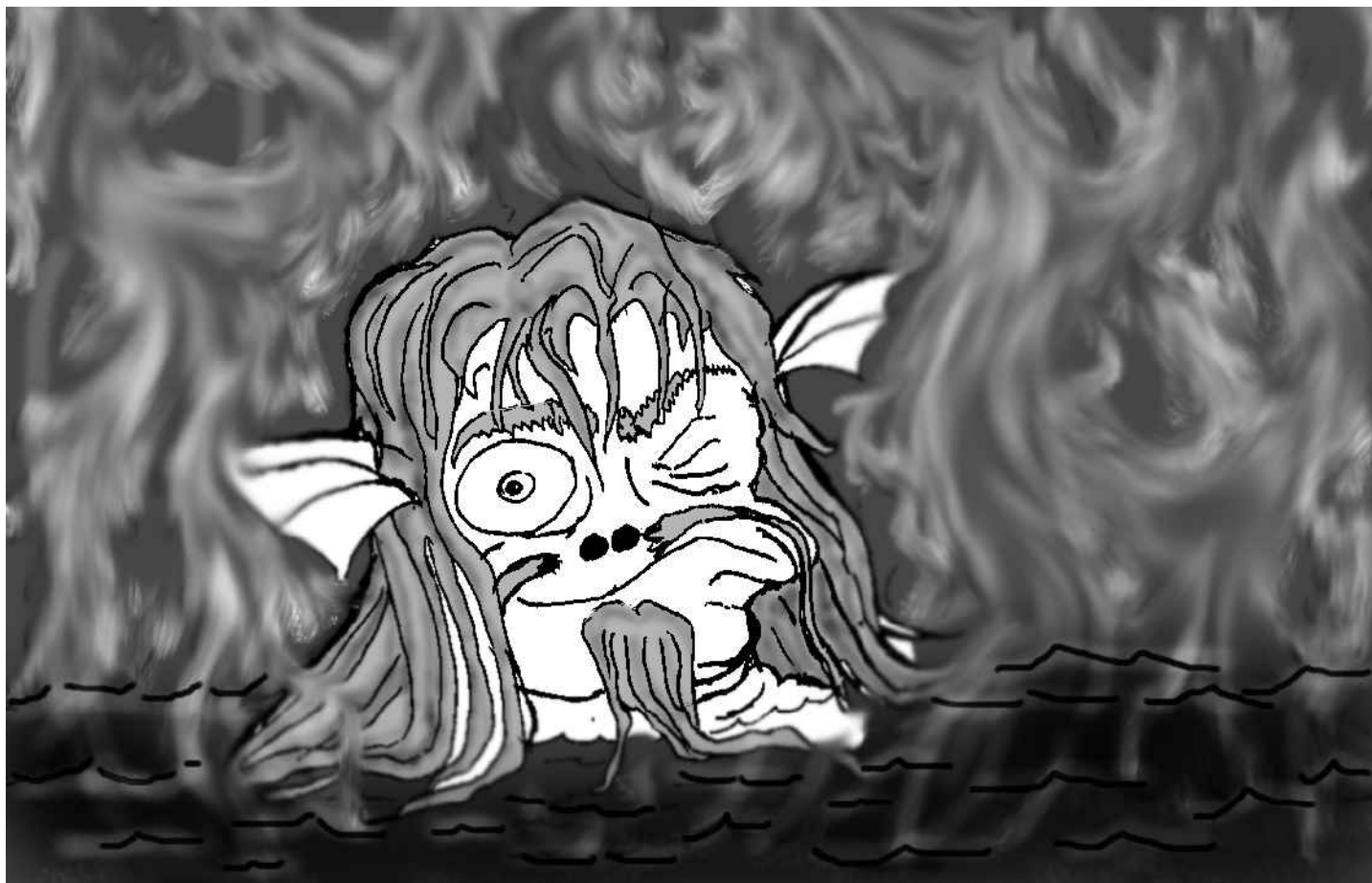

Dobrodruhom sa môže hneď zdať výpoveď chlapcov čudná, veď prečo o vodníkovi otcovi nepovedali ešte v ten deň. Filip ich najme na to, aby vodníkovi dali príručku a vyhnali ho z potoka. Sľúbi im odmenu okolo 2 – 3 zlatých, zväčš alebo zníž podľa vášho štýlu hrania.

Vodník Bert:

Starý vodník Bertold, priateľmi nazývaný aj Bert, prežil skoro celý život v jednom z rybníkov v horách. Na staré kolená však dostal zo studenej vody v rybníku reumu, ktorá mu robí starosti už zopár rokov. Avšak, pred nedávnom sa od priateľov dozvedel o potoku Teplica, ktorý je vraj furt teplý a ani na zimu nezamrzá. Dlhho neváhal a vybral sa tam liečiť si reumu. V potoku žije už asi mesiac a účinky teplej vody si nevie vynachváliť. V tejto idylke ho vyrušia postavy:

Cesta k prameňu potoka, kde údajne vodník žije, netrvala ani 10 minút. Popri ceste k nemu ste minuli Filipove pole, ktoré ste spoznali podľa rozhádzaného sena. Keď konečne dorazíte k prameňu, naskytne sa vám trocha smiešny pohľad. V malom jazierku, z ktorého sa dvíhajú oblaky pary, je ponorená malá zelená postava, vodník. Na prvý pohľad je ale zrejmé, že mladosť už má za sebou, vrásky po celej tvári značia pokročilý vek. Ponorené má celé telo, z vody mu vytŕča len hlava.

Postavy milo pozdraví, a spýta sa na dôvod ich návštevy. Na obvinenia postáv, zareaguje smiechom, veď akoby mohol rozhádzať seno na poli, keď sa pre reumu nedokáže ani poriadne pohnúť. V inkriminovaný čas počul s poľa šantiace detské hlasy, ale nevenoval im pozornosť. Postavám musí byť jasné, že toto páchatel' činu nebol, pre reumu sa naozaj nemôže ani pohnúť, zároveň ešte odporučí prieskum miesta činu, možno tam budú nejaké stopy.

Teraz už ale hráčom možno svitne, že páchatelia sú Filipovi synovia, dôkazov je niekoľko:

- už zmienená výpoveď synov, prečo o tom otcovi nepovedali hneď, ako to videli?
- hraničiar spozná, že na poli sú stopy dvoch malých detí, nijaké vodníka
- posledným, usvedčujúcim dôkazom pre postavy môže byť vyrezávaný koník, ktorý je pohodený medzi kopami sena. Michalovi vypadol pri hre. Akonáhle mu ho postavy donesú, pozabudne sa a vykrične, niečo v zmysle, že on vedel, že ho stratil vtedy pri hre so senom. Týmto sa usvedčí aj pred otcom a prípad je vyriešený.

Filip aj tak vyplatí sľúbenú odmenu a synovia dostanú poriadne zauchá a najbližší týždeň budú musieť stráviť ukladaním sena do stodoly. Verím, že sa pri hraní tohto minidobrodružstva zabavíte a strávite príjemné chvíľky.

KONEC